

РАДУЛ: Донесет ми чесън! Бърже!

/Елвана подкрепя болния си син. Радул натрива ръцете си с чесън и разгръща ризата му.

МАРИЯ: Вижте! Нима това е рана от проказа?

РАДУЛ: Ето, аз напишвам под подутото място забитото острие на копиято...

МАРИЯ: Наверно след няколко дни ступеното желязо ще пробие и ще излезе навън.

РАДУЛ: Като че ли не сте виждали рана от бран!

МАРИЯ: Виждате ли? Не е проказа!

/Елвана се хвърля на колене и целува краят на дрехата й./

ЕЛВАНА: Свети Димитрий чудотвореца да ти е на помощ, дъще!
Господ да те благослови! Ти спаси чедото ми, живота ми!

/Мария дава една златица на Елвана. Людете падат на колене, протягат ръце и започват да викат: "Милост! Утре перпиракът ще ни продава стоката, защото не сме си платили кумерца". "Баща ни лежи на едно място закован, лоша болест запря краката му, майка ни не може да ни изхрани!", "От месеци не сме виждали брашно в къщи!", "Нека освободят годеника ми от тъмницата!", "Децата ми са гладни и голи!". Мария започва да сваля и да раздава накитите си. Клепалата забиват отново. Чува се дърковният хор./